

Veertig jaren lang was de eerwaardige PETRUS DRIESSEN een lieveraad der *Groningsche* Hoogeschool, aan welke hij, schoon door 's Konings gunstige beschikking van alle ambtspligten ontslagen, tot in zijn 74ste jaar onvermoeid nuttig bleef. Hij genoot het zeldzaam voorregt, van der jeugd af tot aan zijn einde, in onderscheidene Akademische betrekkingen, in zijne geboorteplaats werkzaam te blijven, en werd ook als mensch, van ieder die hem kennen mogt, geacht en vereerd. Van deze vereering ontving hij de menigvuldige blijken in zijne verkiezing tot het lidmaatschap van een aantal geleerde Maatschappijen en het versierfel der Ridderorde van den Nederlandfchen Leeuw, en door zijne benoeming tot Lid van dit Instituut, welks Algemeene Vergadering deze verdienstelijke grijsaard meermalen bijwoonde.

GERBRAND BAKKER, in den nog vruchtdragenden ouderdom van 56 jaren, mede aan de Hoogeschool te *Groningen*, waar hij het Hoogleeraarsambt bekleedde, na zeventienjarige ambtsvervulling ontvallen, was op onderscheidene plaatsen tot nut zijner natuurgenoeten werkzaam. Reeds vroeg, in zes en twintig jarigen ouderdom, behaalde hij bij de Maatschappij *tot Nut van het Algemeen* het eregoud voor de beantwoording eener prijsvraag: *over de ligchamelijke opvoeding der kinderen in de twee eerste levensjaren*. Later gaf hij in verschillende geschriften, meest alle strekkende tot bevordering van algemeen maatschappelijk nut, de uitstekende blijken zijner geleerdheid en menschenliefde; ook in den jare 1826, bij de te *Groningen* heerschende ziekte, kloekmoedig en voorbeeldig aan den dag gelegd.

De Tweede Klasse, het is waar, betreurde in hare geleden verliezen geene te leur gestelde vooruitzigten; geene veel belovende mannen, in de eerste vaag des levens hunne jaren vooruitgeheld en, als ware het, nog slechts den dageraad verkondigende van eenen mildkoestenden dag. En SCHARP en BUSSINGH en GUYOT waren grijsaards; de eer-

eerste had reeds vroeger naar rust verlangd; het Vaderland had de gezegende vruchten van hunnen arbeid ingezameld. De onbetwiste belooning hunner verdiensten pronkte twee hunner, niet als een prikkel om meer te doen, maar als bekrooning hunner deugden op de borst, en *Europa* had reeds voorlang de burgerkroon, als hare hulde voor opoffering aan de menschheid, op het hoofd van den eerwaardigen GUYOT gedrukt. BUSSINGH, rustend Leeraar der Hervormden te *Gouda*, en in het 68ste jaar zijns ouderdoms te *Alphen*, op den 6den Julij dezes jaars, overleden, was een der oudste Leden van het Instituut, welks bijeenkomsten hij, ten voorbeelde van velen, zoo dikwerf bijwoonde als afstand en omstandigheden het konden gedoogen. Hij arbeidde in zijnen kring, zooveel hem mogelijk was, tot het welzijn van anderen; dan, buiten eenige losse Redevoeringen, Vertoogen en Dichtstukken, waaronder een *de Lof der Weldadigheid* betiteld, laat hij geenen Letterkundigen arbeid achter. Ook hij deelde in de wisseling der tijden en omwentelingen, en onderscheidde zich, met eigene opoffering, door gehechtheid aan zijne staatkundige beginselen. Onderscheidene Letterkundige Maatschappijen hadden hem voorlang onder hare Leden opgenomen. — SCHARP behoorde niet onder die weinige bevoorregte genieën, wier namen op de lippen der nakomelingschap zweven blijven; maar onder die nuttige en verdienstelijke beoefenaren van geleerdheid en letteren, welke overal het licht, de beschaving en het volksgeluk, door daden en geschriften, bevorderen en in hunne bescheidene loopbaan de faam mischien minder van hun doen gewagen, doch veelligt meerdere goede uitkomsten mogen bereiken. Hij was Leeraar der Godsdienst bij de Hervormde Gemeente te *Rotterdam*, alwaar hij in zijn 71ste levensjaar ontsliep, een voorbeeld van verdraagszaamheid, een verspreider van verlichting en kennis, op Christendom gegrond. In zijnen langen levensloop gaf hij ettelijke Leerredenen, Redevoeringen en Dichtstukjes, meestal door de gelegenheid ingeboezemd, wel-